

Kvinden udøver ved at føde Landets Borgere, men blot spørge, om Værnepligten virkelig er den Samfundsarsag, hvorpaa Kvindens Ligestillelse med Manden skulde strande? Det var mærkeligt! Sæt at alle evropæiske Lande holdt hvervede Tropper, saaledes som England gjør, og at i alle disse Lande Kvindens Ligeberettigelse var bleven anerkjendt, skulde Danmark saa sige til sine Kvinder: vi have almindelig Værnepligt, saa I kunne altsaa indse, at paa Grund af denne Ordning kunne I ikke faa samme Rettigheder som andre Landes Kvinder; var Kvinden da ikke i sin Ret, om hun svarede: »Kjære Venner, er det den eneste Grund til at vi skulle være Eder underordnede og ikke have samme Rettigheder som andre Landes Kvinder, saa faa det skyndsomt forandret, og faa en Statsordning, der passer for den større Halvdel af Eders Befolkning, med mindre I ville være saa fornuftige at indse, at have I denne Byrde, saa har hun en anden og større fremfor Eder.« Og fremdeles kunne Kvinderne raisonnere: afvises Mænd, der paa Grund af et svagt Legeme ikke have været i Stand til at aftjene deres Værnepligt fra alle mandlige Stillinger i Staten, og berøves deres Stemmeret dem? Mon det ikke vilde se daarlig ud med Kunst, Videnskab og Politik, om det var Tilfældet? Læser man nu disse Udfald imod Kvindens Fordringer, saa skulde man næsten tro, at det var Kvinden, der ved sin Fordringsfuldhed var Aarsag til hele den politiske og sociale Forvirring, hvori Landet befinder sig. Det eneste skrækkelige Tidernes Tegn, der endnu har vist hen paa et Resultat af Kvindens Kamp for lige Ret med Manden til enkelte af de Stillinger i Samfundet, som hidtil udelukkende har tilkommet denne, er at der nu findes én — siger og skriver én — kvindelig medicinsk Kandidat, og det er dog lidt vanskeligt at tro, at denne ene Kvinde kan have bragt saa mange Ulykker over Landet. En Svale gjør ingen Sommer, og en kvindelig medicinsk Kandidat kan dog vel ikke have været i Stand til at bringe Omvæltning i alle sociale Forhold, (hvorledes maa det saa ikke se ud i Sverrig, hvor der er en kvindelig Professor ved Universitetet); at der kan komme flere kvindelige Kandidater, det baade haaber og troer jeg, og om de bragte nogle Forandringer i flere Forhold med sig, kunde det maaske ikke være saa galt. Men lader os være ærlige; den Forvirring, der for Tiden er paa alle Omraader, den maa